

Žalm 58

Opravdu svou němotou hlásáte spravedlnost?

Lidé, soudíte dle práva?

V zemi jednáte, jak podlé srdce velí,
razíte si cestu násilím svých rukou.

Svévolníci, ti se odrodili hned v matčině lůně,
z mateřského života se lháři dali bludnou

cestou. Mají jedu jako hadi, jsou jak
hluchá zmije, když si zacpe uši,
aby neslyšela kouzelnický šepot
zaklínače zkušeného v zaklínání.

Bože, vylámej jim zuby v ústech,
vyraz tesáky těch lvícat, Hospodine!

Ať se rozplynou jak tratičí se vody,
ať se tomu, kdo napne luk, ztupí šípy.

Ať se ztratí jako slizký plž, jako potracený
plod, který neužřel slunce.

Dříve než co pochopí, už trním pod hrnci vám budou,
smete je víchr, ať svěží či zprahlé.

Radovat se bude spravedlivý, až uzřít
tu pomstu, omýje si nohy v krvi

svévolníka. A lidé si řeknou:

"Spravedlivý ovoce se dočkal.

Ano, Bůh to je, kdo na zemi soud koná."

